

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/125/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319201288
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5319201288.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobkyne: U. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXX, E., zastúpenej splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária VARMUS, s. r. o., so sídlom Palárikova 83, Čadca, IČO: 36 863 203, proti žalovaným: 1/ P. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXX, E., 2/ B. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXX, E., o určenie vlastníckeho práva, o späťvzatí žaloby žalobkyňou, takto

rozhodol:

Späťvzatie žaloby nepripúšťa.

Žalovaným 1 /, 2/ nárok na náhradu trov konania o späťvzatí žaloby žalobkyne nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Čadca dňa 10. 05. 2019 sa žalobkyňa domáhala určenia výlučného vlastníckeho práva k parcele KN-C č. 1024/1 - záhrady o výmere 197 m², zapísanej na LV č. XXX, katastrálne územie Z..

2. Rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 9C/36/2019-180 zo dňa 17. 06. 2021 súd žalobu žalobkyne zamietol a žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznal. Uvedený rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 20. 08. 2021, žalovaným 1/, 2/ dňa 24. 08. 2021.

3. Ešte pred doručením rozsudku okresného súdu, podaním doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 29. 06. 2021, zobrala žalobkyňa žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v celom rozsahu späť a žiadala, aby súd konanie zastavil. Späťvzatie žaloby žalobkyňa neodôvodnila.

4. Podaním doručeným okresnému súdu dňa 24. 08. 2021 žalobkyňa prostredníctvom splnomocneného zástupcu doplnila späťvzatie žaloby. Ako dôvod späťvzatia žaloby uviedla, že nebola zastúpená právne kvalifikovanou osobou, ktorá by hájila jej práva a z tohto dôvodu nevedela v konaní riadne uplatniť všetky prostriedky procesného útoku, ktoré jej umožňuje zákon. Z uvedeného dôvodu si nebola vedomá všetkých následkov, ktoré so sebou podanie určovacej žaloby prináša. Späťvzatím žaloby strana žalovaných neutrpí žiadnu ujmu na svojich právach, preto na ich strane nie je žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa pre prípadný nesúhlas so späťvzatím žaloby.

5. Žalovaní 1/, 2/ vo vyjadrení k späťvzatiu žaloby uviedli, že k späťvzatiu žaloby nepodávajú námietky, ale zároveň žiadali, aby rozsudok nadobudol právoplatnosť a odstránil plombu z katastra.

6. Vo vyjadrení k doplneniu späťvzatia žaloby žalovaní vyjadrili nesúhlas s doplnením a späťvzatím žaloby z dôvodu obavy podania ďalšej nezmyselnej žaloby týkajúcej sa spornej nehnuteľnosti, a to na základe vyhrážok im adresovaných žalobkyňou a jej rodinnými príslušníkmi. Uviedli, že súhlasia s vydaným rozhodnutím súdu a žiadajú o jeho správoplatnenie.

7. Podľa § 370 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

8. Podľa § 370 ods. 2 C. s. p. súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

9. Späťvzatie žaloby je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení žalobcu ako strany sporu s postavením tzv. dominus litis (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého sporu (tzv. dispozičný princíp civilného sporového konania). Vôľa žalobcu dosiahnuť zastavenie konania prostredníctvom inštitútu späťvzatia žaloby je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v konaní nesie žalovaný.

10. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu vážne dôvody, zákon túto otázku nerieši, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Tie však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi stranami sporu a dopad na postavenie strán sporu, najmä stranu žalovaného, s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 136/2010).

11. Posúdenie dôvodnosti nesúhlasu so späťvzatím návrhu je výlučne vecou voľnej sudcovskej úvahy. Dikcia „zo závažných dôvodov nesúhlasí“ indikuje, že nemusí ísť o nevyhnutné dôvody alebo záujmy právne. Žalovaný môže mať i iné ako len právne dôvody na to, že so späťvzatím nesúhlasí. Môže ísť o závažné etické a morálne, ekonomické, ako aj iné motívy, ktorých dôvodnosť posudzuje súd. S prihliadnutím na okolnosti prípadu a k povahe uplatňovaného nároku preto vždy treba zvážiť, či nesúhlas so späťvzatím žaloby je založený na právnom či inom (napr. morálnom, procesne ekonomickom a pod.) záujme žalovaného, ktorým odôvodňuje požiadavku, aby bolo o žalobe meritórne rozhodnuté aj napriek nedostatku vôle žalobcu pokračovať v spore. V tzv. sporovom konaní je tento záujem spravidla daný, ak ide o konanie, ktoré mohlo byť začaté aj na návrh žalovaného, a ktorého výsledkom je rozhodnutie majúce povahu tzv. iudicium duplex (napr. konanie o zrušení a vysporiadaní spoluvlastníctva), alebo vtedy, ak má meritórne rozhodnutie význam pre právne postavenie žalovaného.

12. V predmetnom spore zobrala žalobkyňa po rozhodnutí súdu prvej inštancie, avšak pred nadobudnutím jeho právoplatnosti, žalobu v celom rozsahu späť, čím uplatnila svoje právo disponovať konaním, ktoré jej vyplýva práve z dispozičného princípu.

13. Po prejavení, či uplatnení tohto práva je, v danom prípade, odvolací súd povinný skúmať súhlas, resp. vážne dôvody nesúhlasu žalovaných so späťvzatím žaloby. Žalovaní 1/, 2/ vyjadrili nesúhlas so späťvzatím žaloby z dôvodu obavy nového sporu iniciovaného zo strany žalobkyne, a to vzhľadom na vyjadrenia žalobkyne a jej rodinných príslušníkov. Z uvedeného vyplýva, že žalovaní nesúhlas so zastavením konania odôvodňujú princípom právnej istoty, resp. istoty ich právneho postavenia vo vzťahu k spornej nehnuteľnosti, spojenou s nemožnosťou prejednávania veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté (prekážka res iudicata), pričom poukázali na správanie sa žalobkyne, ktoré v nich vyvoláva obavu z vyvolávania ďalších sporov medzi nimi ohľadne spornej parcely, a to napriek tomu, že boli v konaní úspešní. Odvolací súd dôvody nesúhlasu žalovaných spočívajúce v ochrane ich právnej istoty vo vzťahu k spornej parcele a v predchádzaní ďalších sporov medzi stranami konania vyhodnotil ako vážne, odôvodňujúce nepripustenie späťvzatia žaloby, ku ktorému došlo po rozhodnutí súdom prvej inštancie, v ktorom konaní boli úspešní práve žalovaní. Z uvedeného dôvodu odvolací súd podľa § 370 ods. 2 C. s. p. späťvzatie žaloby žalobkyňou nepripustil.

14. O trovách konania o späťvzatí žaloby žalobkyňou odvolací súd rozhodol analogicky podľa § 255 ods. 1 C. s. p., nakoľko Civilný sporový poriadok osobitné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania v takom prípade neobsahuje. Nepripustením späťvzatia žaloby sa v danom prípade konanie končí, a

preto je potrebné rozhodnúť aj o trovách konania v zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. Vzhľadom na to, že súd späťvzatie žaloby na základe nesúhlasu žalovaných nepripustil, bola neúspešnou stranou na úseku tohto konania žalobkyňa, preto nárok na náhradu trov konania vznikol žalovaným. Nakoľko však žalovaným na úseku konania o späťvzatí žaloby preukázateľne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd im, vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, nárok na náhradu trov konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)